

قوانین احزاب فنلاند و اتریش

کد موضوعی: ۲۶۰

شماره مسلسل: ۱۲۰۳۲

آبان ماه ۱۳۹۰

دفتر: مطالعات سیاسی

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۱.....	قانون احزاب اتریش
۱۸.....	قانون احزاب فنلاند
۲۵.....	منبع و مأخذ

قوانین احزاب فنلاند و اتریش

چکیده

گزارش حاضر ترجمه قوانین احزاب دو کشور اتریش و فنلاند است که با هدف آشنایی قانونگذاران و تصمیم‌گیران و نیز محققان و پژوهشگران در زمینه مطالعات احزاب به فارسی ترجمه شده است. مسلماً نکات مثبت این قوانین و مقررات می‌تواند در زمینه اصلاح مقررات مربوط به احزاب سیاسی در کشور به قانونگذاران کمک کند.

قانون احزاب اتریش

بخش اول - مقررات مربوط به قانون اساسی

ماده (۱)

۱. وجود و تنوع احزاب سیاسی، ارکان اصلی سیستم دمکراتیک جمهوری اتریش محسوب می‌شوند (ماده (۱) قانون اساسی فدرال).
۲. یکی از وظایف احزاب سیاسی این است که در شکل‌گیری تصمیمات سیاسی شرکت نمایند.
۳. تشکیل احزاب سیاسی، تا جایی که قانون اساسی فدرال خلاف آن را مقرر نکند، آزاد است. فعالیت‌های آنها نباید دستخوش هیچ‌گونه محدودیتی توسط مقررات خاص قانون مدنی شود.

۴. احزاب سیاسی باید اساسنامه خود را تصویب کنند که این اساسنامه باید در نشریه دوره‌ای مطبوعاتی منتشر شوند و به وزارت کشور فدرال سپرده شوند. اساسنامه باید به‌ویژه نهادهای حزب را مشخص کند و تصریح نمایند که کدامیک از آنها مجاز به نمایندگی آنها در برابر اشخاص ثالث هستند و نیز حقوق و وظایف اعضا را مشخص نمایند. ساختار قانونی و حقوقی احزاب سیاسی، به محض آنکه اساسنامه به دولت تسلیم شوند، باید قانوناً معتبر و قابل اجرا باشد.

۵. به‌موجب قانون فدرال، رئیس هیئت حسابرسی، می‌تواند فهرست هدایای اعطا شده به احزاب سیاسی را در اختیار داشته باشد و به درخواست حزب، اعلامیه عمومی مبنی بر اینکه هدایای موجود در لیست ارائه شده به وی، به درستی اعلام شده‌اند یا خیر منتشر کند.

بخش دوم

ماده (۲)

۱. به‌منظور فعالیت‌های عمومی، به هر حزب سیاسی باید در صورت درخواست، بودجه عمومی به میزان مقرر در زیر اعطا شود.

۲. میزان این‌گونه کمک‌های دولتی، باید به‌صورت زیر تعیین شود:

الف) هر حزبی که در شورای ملی، حداقل پنج عضو نمایندگی وی را برعهده داشته باشند (حداقل شرط لازم برای تشکیل یک انجمن)، باید مبلغ پایه و ثابت سالانه ۲۱۸,۰۱۹ یورویی دریافت کند.

ب) پس از کسر مبالغ مقرر به موجب بند فرعی «ا»، باقیمانده بودجه مقرر در بند «۱»، باید میان احزاب سیاسی که در شورای ملی دارای نماینده هستند، به نسبت آرای اخذ شده در آخرین انتخابات برگزار شده شورای ملی، توزیع شود.

ج) احزاب سیاسی که در شورای ملی فاقد نماینده هستند اما در انتخابات مربوط به شورای ملی بیش از یک درصد آرای معتبر اخذ شده را دریافت کرده باشند، باید در ازای هشت سال انتخابات، استحقاق دریافت بودجه اختصاص یافته به منظور فعالیت‌های عمومی (بند «۱») را داشته باشند به همان ترتیبی که برای احزاب سیاسی مقرر در بند فرعی «ب» این بودجه مقرر شده است، چنین بودجه‌ای باید در طول ربع اول سال پس از انتخابات پرداخت شود.

۳. بودجه تخصیص یافته به موجب بند «۲» باید بالغ بر ۱۴,۳۸۳,۲۰۰ یورو باشد. از ابتدای سال ۲۰۰۵، این مبلغ باید به نسبت تغییرات و نوسانات شاخص قیمت مصرف‌کننده سال ۱۹۹۶ که توسط سازمان فدرال «آمار اتریش» منتشر و اعلام می‌شود، کاهش یا افزایش یابد.

۴. (توجه: توسط قانون فدرال شماره ۲۰۱/۱۹۹۶ لغو شده است).

ماده (۲) مکرر ۱

۱. پس از ثبت و تسلیم تقاضانامه مربوطه قبل از روز انتخابات، هر حزب سیاسی که در شورای ملی پس از انتخابات شورای ملی دارای نماینده شود، پس از هر انتخابات استحقاق دارد که بودجه عمومی را به‌عنوان کمک به هزینه‌های انتخاباتی، طبق مقررات زیر دریافت کند.

۲. کل بودجه عمومی مقرر به موجب بند «۱»، با ضرب کردن تعداد اشخاص واجد شرایط رأی دادن در انتخابات شورای ملی مربوطه، در یک ضریب $1/94$ یورویی، تعیین خواهد شد. از ابتدای سال ۲۰۰۵، این ضریب باید به نسبت تغییرات و نوسانات شاخص قیمت مصرف‌کننده سال ۱۹۹۶ که توسط سازمان فدرال «آمار اتریش» منتشر و اعلام می‌شود، کاهش یا افزایش یابد.

۳. مبلغ حاصل به موجب بند «۲»، باید میان احزاب سیاسی دارای نماینده در شورای ملی پس از انتخابات به نسبت آرای اخذ شده، تقسیم و توزیع گردد. مبالغ مربوط به احزابی که تقاضانامه‌ای را مبنی بر اعطای کمک هزینه‌های مبارزه انتخاباتی، ثبت و تسلیم نکرده‌اند، در محاسبه، باید مدنظر قرار گیرند، هر چند نباید پرداخت شوند.

۴. تقاضانامه‌های مربوط به اعطای کمک‌هزینه‌های مبارزه انتخاباتی باید به وزارت دارایی فدرال تسلیم شوند در مورد ماده (۴) نیز به همین ترتیب عمل خواهد شد.

۵. بند «۳»، که توسط قانون فدرال شماره ۱۹۹۶/۱۱۷، اصلاح شده باید برای اولین بار، در مورد تقسیم کمک‌هزینه‌های مبارزه انتخاباتی که احزاب سیاسی واجد شرایط، برای انتخابات شورای ملی ۱۹۹۵، نسبت به آن دارای استحقاق هستند، اجرا شود.

ماده (۲) مکرر ۲

هر حزب سیاسی که پس از یک انتخابات، اعضای در پارلمان اروپا نمایندگی وی را برعهده گیرند، از این حق برخوردار است که کمک‌هزینه مبارزه انتخاباتی به‌موجب اجرای مشابهی از ماده (۲) مکرر ۱ دریافت نماید، با وجود این مبلغ حاصل به‌موجب ماده (۲) مکرر ۱، بند «۲» باید تا ۱۰ درصد کاهش یابد.

ماده (۳)

۱. دولت فدرال باید مبالغی را که به موجب ماده (۲) پیش‌بینی و مقرر شده، در پیش‌نویس سالانه بودجه فدرال بگنجانند.
۲. قطع نظر از مقررات و مفاد ماده (۲)، بند «۲» بند فرعی «ج»، پرداخت بودجه‌های اختصاص یافته باید در ابتدای هر نیم سال، از قبل انجام شود.
۳. اگر شرایط استحقاق به موجب ماده (۲)، به دلیل نتایج انتخابات شورای ملی باید تغییر یابد، نتایج چنین انتخاباتی باید در اولین فرصت در دوره نیم سال پس از این انتخابات شورای ملی مدنظر قرار گیرد.
۴. تقاضای اعطای بودجه به موجب ماده (۲)، بند «۲» بندهای فرعی «الف» و «ب»، باید به وزارت دارایی فدرال حداکثر تا پانزدهم دسامبر سال پیشین، تسلیم گردد. با وجود این، در مورد ماده (۲) بند «۲»، بند فرعی «ج» و نیز پس از انتخابات شورای ملی، باید حداکثر تا پایان ماه سوم پس از انتخابات مربوطه شورای ملی تسلیم شود.
۵. (توجه: قانون فدرال شماره ۱۹۹۶/۲۰۱ لغو شده است).

ماده (۴)

۱. احزاب سیاسی باید اسناد دقیق مربوط به استفاده از بودجه‌ها را (ماده (۲)، بند «۱») برحسب اهداف مورد نظر نگهداری کنند.
۲. این‌گونه اسناد و تمامی اطلاعات مربوطه باید هر سال توسط دو حسابدار رسمی، مورد حسابرسی قرار گیرند، نتیجه حسابرسی باید در «روزنامه رسمی و نیو

زیتونگ» چاپ و منتشر شود.

۳. حسابرسی که برای حسابرسی یک حزب سیاسی انتخاب می‌شوند باید توسط وزیر دارای فدرال انتخاب و منصوب شوند، این انتخابات از روی لیستی که حاوی پنج حسابرس است و باید توسط حزب مربوطه به وزیر دارای ظرف چهار هفته پس از درخواست ارائه شود، انجام می‌پذیرد، اگر حزب، چنین لیستی را ظرف مدت معین شده، ارائه ندهد، وزیر دارای فدرال باید حسابرسان مربوطه را بدون در نظر گرفتن و مراجعه به هرگونه پیشنهادی منصوب کند.

۴. علاوه بر این، هر حزب سیاسی که در چارچوب قانون فدرال مربوطه، بودجه دریافت می‌کند، باید در مورد درآمد و هزینه‌های خود، صورتحساب عمومی ارائه دهد. بدین منظور، حزب مربوطه باید هر سال یک صورتحساب درخصوص درآمد و هزینه‌ها آماده کند. این صورتحساب باید توسط دو حسابرس که در یک اداره مشترک همکار نباشند، حسابرسی و امضا شود. در هر حال یک فهرست از درآمد و هزینه‌ها (بندهای «۵» و «۶») باید در صورتحساب گنجانده شود.

۵. دستکم اقلام درآمدی زیر باید به‌طور مجزا در صورتحساب گزارش شوند:

۱. حق عضویت‌ها،

۲. بودجه‌های دریافت شده به‌موجب قانون فدرال مربوطه،

۳. کمک‌ها و هدایایی ویژه از طرف اعضای شورای ملی که اعضای حزب

مربوطه هستند و از طرف مقامات آن،

۴. درآمد حاصل از سرمایه‌گذاری در شرکت‌ها،

۵. درآمد حاصل از سایر اقلام دارایی،
 ۶. هدایا (بند «۷»)،
 ۷. درآمد و عواید خالص از رویدادها، حاصل از فروش اطلاعات و آرم‌های چاپی و نیز درآمدهای مشابهی که مستقیماً از هریک از فعالیت‌های حزب به‌دست می‌آید،
 ۸. وام‌ها،
 ۹. منافعی که از طریق کارکنان حاصل می‌شود و به‌صورت رایگان یا بدون عوض در دسترس قرار می‌گیرند،
 ۱۰. سایر طبقات منفعت و درآمد، که اگر بیشتر از ۵ درصد درآمد سالانه باشند، باید به‌عنوان اقلام مجزا مشخص شوند.
۶. دستکم اقلام هزینه‌ای زیر باید به‌صورت مجزا، در صورت‌حساب گزارش شوند:
۱. هزینه‌های پرسنلی،
 ۲. هزینه‌های اداری و اقلام خریدار شده به‌منظور استفاده اداری،
 ۳. هزینه‌های مربوط به فعالیت‌های روابط عمومی شامل مطبوعات و امور چاپی،
 ۴. رویدادها و حوادث،
 ۵. وسایل نقلیه موتوری،
 ۶. سایر هزینه‌های مربوط به فعالیت‌های اداری،
 ۷. حق عضویت‌ها،
 ۸. حق‌الزحمه‌های حقوقی، حسابرسی و مشاوره،
 ۹. بهره و قسط وام‌ها،

۱۰. فعالیت‌های بین‌المللی،

۱۱. سایر هزینه‌ها، که اگر بیشتر از ۷۲,۶۷۲ یورو باشند، باید به صورت جداگانه

فهرست شوند.

۷. هرگونه هدایایی که توسط حزب مربوطه یا یکی از شاخه‌های آن (سطح ایالتی، منطقه‌ای یا محلی) دریافت شود و بیشتر از مبلغ ۷۲۶۰ یورو باشد، باید در پیوستی

که به صورت حساب ضمیمه می‌شود، به صورت زیر گزارش شود (فهرست هدایا):

۱. مبلغ کل هدایای دریافت شده از ناحیه اشخاص حقیقی که مشمول بند فرعی

«۲»، نمی‌شوند،

۲. مبلغ کل هدایای دریافت شده از ناحیه اشخاص حقیقی و حقوقی که در دفتر

ثبت شرکت‌ها به ثبت رسیده‌اند.

۳. مبلغ کل هدایای دریافت شده از ناحیه انجمن‌هایی که مشمول بند فرعی «۴»،

نمی‌شوند،

۴. مبلغ کل هدایای دریافت شده از ناحیه هیئت‌های دارای شخصیت حقوقی

به موجب حقوق عمومی، از ناحیه انجمن‌های حرفه‌ای و تخصصی و انجمن‌های کاری

خیریه، از ناحیه سازمان‌ها، نهادها یا صندوق‌های مالی.

۸. هدایای مقرر در بند «۷» بندهای فرعی «۱» تا «۳»، باید در یک فهرست جداگانه که

مشمول بر مبلغ و نام آنها و آدرس اهداکننده است (لیست اهداکنندگان) گنجانده شود

تا به رئیس هیئت حسابرسی در موعد مقرر در بند «۹» ارائه گردد. بنا به درخواست

یک حزب سیاسی، رئیس هیئت حسابرسی باید یک اعلامیه عمومی منتشر نماید

مبنی بر اینکه آیا هدیه خاصی که در لیست ارائه شده توسط حزب گنجانده شده، به درستی اعلام گردیده یا خیر. رئیس هیئت حسابرسی باید به وزیر دارایی فدرال اطلاع دهد که آیا لیست اهداکنندگانی وجود داشته که به موقع ارائه نشده یا آنکه [صرفاً] بعد از موعد مقرر ارائه شده باشد.

۹. حداکثر تا سی ام دسامبر سال بعدی، هر حزب سیاسی باید گزارش حسابی را که مشتمل بر لیست اهداکنندگان است، در «روزنامه رسمی و نیوزیتونگ» منتشر کند.

۱۰. اگر یک حزب سیاسی، برطبق بندهای «۸» و «۹»، گزارش حساب را به موقع منتشر نکند، یا لیست هدایا و هدیه‌کنندگان را منتشر ننماید، وزیر دارایی فدرال باید از پرداخت بودجه مقرر (ماده (۳)، بند «۲»)، تا زمانی که گزارش حساب به درستی منتشر شود یا لیست هدایا به درستی ارائه گردد، امتناع ورزد.

بخش سوم - مواد و مقررات مربوط به قانون اساسی

ماده (۵)

۱. قانون فدرال می‌تواند هزینه‌های مبارزه احزاب سیاسی برای انتخابات شورای ملی را محدود نماید. رعایت این محدودیت تحت نظارت قرار خواهد گرفت و نتیجه چنین نظارت یا کنترلی منتشر و اعلام خواهد شد.

۲. هرگونه تخلف از قانون فدرال تصویب شده به موجب بند «۱»، دلیلی برای زیر سؤال بردن نتایج انتخابات برطبق ماده (۱۴۱-B-VG)، محسوب نمی‌شود.

بخش چهارم

ماده (۶)

به موجب مواد و مقررات قانون فدرال مربوطه هزینه‌های مبارزه انتخاباتی احزاب سیاسی که کرسی‌هایی را در انتخابات شورای ملی ۱۹۷۱ به دست آورده‌اند، در مورد انتخابات شورای ملی ۱۹۷۵، پنج هفته قبل از روز انتخابات شورای ملی ۱۹۷۵، اعلام خواهد شد.

ماده (۷)

۱. هزینه‌های مبارزه انتخاباتی حزب سیاسی به موجب ماده (۶)، شامل مبالغ و پرداخت‌های مالی آنها در قبال اقلام تبلیغاتی ملی و اساسی منظور شده به صورت زیر است:

۱. پوستره‌های نصب شده،

۲. آگهی‌ها،

۳. برنامه‌ها و پخش‌های رادیویی و تلویزیونی رایگان،

۴. آگهی‌ها و پیام‌های بازرگانی و نیز سایر انواع تبلیغات بر پایه تصاویر

صوتی، بی‌صدا و متحرک در سینماها،

۵. نشریاتی مانند اقلام پستی عمده، بخش‌های خاص در روزنامه‌های روزانه،

بروشورها و سایر اطلاعات چاپ شده و اطلاعات تبلیغاتی،

۶. تبلیغاتی که به وسیله هواپیماها به نمایش گذاشته می‌شوند.

۲. اطلاعات و کالاهای تبلیغاتی انتخاباتی (بند «۱») که پیش از این قبل از شروع دوره قانونی مقرر به موجب ماده (۶)، در دسترس عموم مردم قرار داشته‌اند و با این وجود هنوز هم برای عموم مردم پس از دوره مجاز قانونی به موجب ماده (۶)، به نمایش گذاشته می‌شوند، باید هنگام تعیین کل هزینه‌های مبارزه انتخاباتی حزب سیاسی مربوطه، به تناسب گنجانده شوند.

۳. اطلاعات و کالاهای تبلیغاتی انتخاباتی (بند «۱») که توسط حزب سیاسی مقرر در ماده (۶)، تملک، سفارش، خریداری، منتشر یا توزیع نشده‌اند و با این وجود به‌طور محسوس و چشمگیری رأی دادن به پیشنهاد انتخاباتی یک حزب سیاسی مقرر در ماده (۶) را تبلیغ یا توصیه می‌نمایند، باید برای محاسبه هزینه تبلیغات انتخاباتی به موجب ماده (۶)، به چنین حزب سیاسی که ذینفع چنین فعالیتی است، اختصاص یابد. با وجود این، اگر احزاب قادر باشند ثابت کنند که فعالیت مبارزاتی مربوطه، بدون مشارکت، دخالت و رضایت آنها صورت پذیرفته، کمیسیون نباید تخصیص فوق را انجام دهد.

ماده (۸)

۱. بنا به درخواست کمیسیون (ماده (۹)، بند «۱») یا یک کمیته (ماده (۹)، بند «۸»)، احزاب سیاسی مقرر در ماده (۶)، باید در مورد هزینه‌ها به ارائه اطلاعات بپردازند یا آنکه امکان بررسی عوامل و ارکان محاسبه اقلام تبلیغاتی مبارزه انتخاباتی را فراهم آورند مشروط بر اینکه چنین اقلامی در دوره مقرر در ماده (۶) در دسترس عموم

مردم قرار گرفته باشند یا به شرط اینکه آنها مشمول ماده (۷)، بند «۲» باشند.
 ۲. اگر به منظور انجام انتشارها و اعلام‌های مقرر در ماده (۱۰)، اطلاعات مقرر در بند «۱» قابل دسترس نباشند یا آنکه در زمان مقتضی و لازم در دسترس نباشند یا آنکه ناقص باشند، هزینه‌های مربوط به مبارزه انتخاباتی باید به وسیله تخمین تعیین شوند.

ماده (۹)

۱. به منظور کنترل و اعلام هزینه‌های مبارزه انتخاباتی به موجب مقررات و مواد قانون فدرال مربوطه، یک کمیسیون (که از این پس به عنوان کمیسیون به آن اشاره می‌شود) در وزارت کشور فدرال باید ایجاد شود تا هزینه‌های مبارزه انتخاباتی را تحت کنترل و نظارت قرار دهد. این کمیسیون باید حداکثر تا هشتمین روز پس از انتشار مقررات مربوط به برنامه انتخابات شورای ملی ۱۹۷۵، تأسیس شود و باید در طول هشت روز تشکیل جلسه دهد.
 ۲. اعضای کمیسیون باید توسط دولت فدرال بر طبق مقررات زیر تعیین و منصوب شوند:

الف) هفت عضو باید بر پایه پیشنهادات احزاب سیاسی که در کمیته اصلی شورای ملی دارای نماینده هستند، به نسبت تعداد کرسی‌هایی که در شورای ملی دارا هستند تعیین و منصوب شوند، به شرط اینکه هر حزبی که در کمیته اصلی شورای ملی دارای نماینده است باید در کمیسیون حداقل یک نماینده داشته باشد.
 ب) اگر به موجب بند فرعی «۱»، حزب سیاسی مجاز به پیشنهاد بیش از یک عضو

برای کمیسیون باشد، حداقل یکی از این اعضا باید یک عضو از قوه قضائیه باشد. (ج) تمامی اعضای تعیین شده به موجب بندهای فرعی «الف» و «ب» باید با رأی اکثریت، نامزدهایی را به عنوان سه عضو دیگر از میان کارشناسان صنعت تبلیغات پیشنهاد دهند.

(د) اگر هیچ‌گونه پیشنهادی با رأی اکثریت به موجب بند فرعی «ج» تحقق نیابد، باید یک لیست از میان کارشناسان صنعت تبلیغات تهیه شود - که مبتنی بر این اصل است که هر حزب دارای نماینده در کمیته اصلی شورای ملی، می‌تواند همان تعداد کارشناسانی را پیشنهاد نماید که حق دارد [به نمایندگی] برای کمیسیون به موجب بند فرعی «الف»، انتخاب کند - از این لیست سه کارشناس از طریق قرعه‌کشی انتخاب خواهد شد.

۳. وزیر کشور فدرال یا جانشینی که از سوی وی برای این هدف تعیین و منصوب می‌گردد، باید ریاست کمیسیون را برعهده گیرد، این جانشینی نیز لازم نیست عضوی از کمیسیون باشد، رئیس حق رأی ندارد.

۴. کمیسیون قطعنامه‌هایی را با یک اکثریت ساده به تصویب می‌رساند، مگر اینکه ترتیب قانونی دیگری از این پس مقرر گردد، اگر حداقل نصف اعضای برخوردار از حق رأی در جلسه حاضر باشند، باید حد نصاب در کمیسیون وجود داشته باشد.

۵. کمیسیون، در طول اولین جلسه خود، باید براساس پیش‌نویسی که توسط وزیر کشور فدرال ارائه می‌شود، آیین‌نامه داخلی را تصویب نماید. آیین‌نامه‌هایی از این دست مستلزم اکثریت دوسوم آرا هستند.

۶. تمامی اعضای کمیسیون در انجام وظیفه و مأموریت خود مستقل و آزاد هستند و

ملزم به تبعیت از هیچ‌گونه دستورالعمل و دستوری نیستند، مقام و منصب یک عضو کمیسیون، یک مقام و جایگاه افتخاری است، با وجود این، اعضا استحقاق بازپرداخت هزینه‌های سفر و هزینه‌های نقدی معمول را دارند. هیچ‌یک از تصمیمات کمیسیون در معرض لغو یا اصلاح از طریق روند اداری قرار نمی‌گیرند.

۷. دوره منصب کمیسیون باید تا زمان انقضای دوره‌های زمانی مقرر در ماده (۱۰) به طول انجامد، مگر آنکه اعتراض به‌موجب ماده (۱۰) مطرح شده باشد، که در این صورت دوره باید در روزی پایان پذیرد که کمیسیون تصمیم نهایی را در ارتباط با اعتراض گرفته باشد.

۸. با اکثریت دوسوم، کمیسیون می‌تواند قطعنامه‌ای را تصویب کند به این مضمون که کمیته‌های پیش‌مشاوره‌ای برای موضوعات معین، تعیین گردند. حداقل یک عضو از هر حزب سیاسی که در کمیسیون به‌موجب بند «۲»، بند فرعی «د» دارای نماینده است باید در چنین کمیته‌ای نماینده باشد.

ماده (۱۰)

حداکثر سه هفته پس از روز انتخابات، کمیسیون باید در «روزنامه رسمی مربوط به و نیوزیتونگ» کل هزینه‌های مبارزه انتخاباتی تمامی احزاب سیاسی را منتشر و اعلام نماید، که به‌موجب ماده (۶) به دسته‌های زیر تقسیم می‌شوند: هزینه‌های مربوط به رسانه‌های تبلیغاتی انتخاباتی و نیز احتمالاً آن دسته از مبالغی که از کل هزینه‌های تبلیغاتی قابل قبول تجاوز می‌کنند (ماده (۱۴)) احزاب سیاسی مقرر در ماده (۶)

می‌توانند در برابر این اعلام ظرف دو هفته اعتراض نمایند. در مورد چنین اعتراضی کمیسیون باید ظرف دو هفته تصمیم قطعی بگیرد. اگر کمیسیون، کل اعتراض یا بخشی از یک اعتراض را تأیید کرده باشد، هرگونه تغییری در اعداد و ارقام هزینه‌های مبارزه انتخاباتی حزب سیاسی مربوطه، باید برطبق ماده (۶)، بدون تأخیر در «روزنامه رسمی مربوط به و نیوزیتونگ» منتشر شود.

ماده (۱۱)

اگر کمیسیون پی‌ببرد که یک حزب سیاسی، بنابر ماده (۶)، از مبلغ کل هزینه‌های مبارزاتی موجه و قابل قبول خود (ماده (۱۴)) تا بیش از ۱۰ درصد تجاوز کرده است، ۵۰ درصد از مبلغی که بیشتر از کل هزینه‌های قابل قبول بوده، باید از مبلغ بعدی بودجه عمومی مقرری آن کسر شود (مواد (۲) و (۳)).

ماده (۱۲)

تمامی اعضای کمیسیون، در ارتباط با هرگونه اطلاعاتی که در جریان اجرای سمت خود کسب می‌کنند موظف به رعایت رازداری اداری هستند.

ماده (۱۳)

اگر در قانون فدرال مربوطه ترتیب دیگری مقرر نشود، قانون آیین اداری عمومی ۱۹۵۰ و قانون فدرال شماره ۱۷۲/۱۹۵۰، باید در مورد گردش کار کمیسیون اعمال شود.

ماده (۱۴)

کل هزینه‌های قابل قبول مبارزه انتخاباتی احزاب سیاسی مقرر در ماده (۶) محدود می‌شوند، زیرا احزاب مذکور باید کل هزینه‌های مبارزه خود را که به زمان محدودیت هزینه‌های مبارزه انتخاباتی مربوط می‌شوند (ماده (۶))، حداکثر هشت هفته قبل از روز انتخابات به کمیسیون اعلام کنند و [آن هزینه‌ها] نباید از کل این هزینه‌های مبارزه که اعلام می‌شوند، بیشتر باشند. این مبلغ کل مربوط به هزینه‌های قابل قبول مبارزه انتخاباتی احزاب سیاسی مقرر در ماده (۶)، باید توسط کمیسیون، حداکثر هفت هفته قبل از روز انتخابات، در «روزنامه رسمی مربوط به و نیوزیتونگ» منتشر شود.

بخش پنجم**ماده (۱۵)**

۱. قانون فدرال مربوطه، باید از یکم جولای ۱۹۷۵ قابل اجرا محسوب شود به شرط اینکه تنها ۵۰ درصد از بودجه مقرر در ماده (۲) بند «۲» بند فرعی «a» باید پرداخت گردد.
۲. ماده (۲) بند «۳» و ماده (۳)، بند «۴» شرط اول که توسط قانون فدرال، شماره ۱۹۹۶/۲۰۱ اصلاح شده است، باید از یکم ژانویه ۱۹۹۶ معتبر و قابل اجرا محسوب شود. ماده (۲) بند «۴» و ماده (۳) بند «۵»، باید از سی‌ویکم دسامبر ۱۹۹۵ منقضی و غیرقابل اجرا محسوب شود.
۳. عنوان قانون، ماده (۲) بند «۳» ماده (۲) مکرر ۱ بند «۲» و ماده (۱۶) که توسط

قانون فدرال، روزنامه رسمی I قانون فدرال شماره ۱۹۹۷/۱۳۰ اصلاح گردیده، باید از یکم ژانویه ۱۹۹۸ قابل اجرا محسوب شود.

۴. ماده (۲) بند «۳» و ماده (۲) مکرر ۱ بند «۲» شرط آخر که توسط قانون فدرال، روزنامه رسمی قانون فدرال شماره ۲۰۰۰/۲۶I اصلاح گردیده، باید از یکم ژانویه ۲۰۰۰، مجری باشد.

۵. ماده (۲) بند «۳» که توسط قانون فدرال، روزنامه رسمی قانون فدرال شماره I ۲۰۰۰/۱۳۰ اصلاح شده، باید از یکم ژانویه ۲۰۰۱ مجری محسوب گردد.

۶. ماده (۲) بندهای «۲» و «۳»، ماده (۲) مکرر ۱ بند «۲»، ماده (۴) بند «۶» بند فرعی «۱۱» و ماده (۴) بند «۷» که توسط قانون فدرال روزنامه رسمی I قانون فدرال شماره ۲۰۰۱/۱۳۶ اصلاح شده، از یکم ژانویه ۲۰۰۲ مجری محسوب خواهد شد.

۷. ماده (۲) بند «۳» و ماده (۲) مکرر ۱ بند «۲» که توسط قانون فدرال، روزنامه رسمی I قانون فدرال شماره ۲۰۰۳/۷۱ اصلاح گردیده باید از یکم ژانویه ۲۰۰۳ مجری محسوب شود.

ماده (۱۶)

تا جایی که موضوع به دولت فدرال اختصاص نداشته باشد، وزیر دارایی فدرال وزیر سرمایه‌گذاری و امور مالی فدرال و وزیر کشور فدرال، باید قانون فدرال مربوطه را برطبق مقررات و مواد قانون وزارت‌های فدرال ۱۹۸۶، روزنامه رسمی قانون فدرال شماره ۷۶ به اجرا درآورند.

قانون احزاب فنلاند

ماده (۱)

۱. از نظر این قانون، یک حزب سیاسی به معنای انجمن یا کانونی است که در دفتر ثبت احزاب که توسط وزارت دادگستری نگهداری می‌شود، ثبت شود.

ماده (۲)

۱. انجمن یا کانون می‌تواند بنا به درخواست مکتوب، در دفتر ثبت احزاب به‌عنوان یک حزب سیاسی ثبت شود اگر:

۱. هدف و قصد اصلی آن تأثیرگذاری بر مسائل و موضوعات ملی باشد.

۲. کارتهای حمایت دستکم ۵,۰۰۰ نفر از شهروندان برخوردار از حق رأی در انتخابات پارلمانی را امضا کرده باشد.

۳. قواعد و مقررات انجمن یا کانون تضمین نماید که اصول دموکراسی در تصمیم‌گیری و در فعالیتهای انجمن یا کانون مورد رعایت قرار می‌گیرند.

۴. انجمن یا کانون دارای یک برنامه حزبی نوشته باشد، که اهداف و اصولی را که در فعالیتهای ملی از آن تبعیت می‌شود، تعقیب نماید، برنامه‌ای که هدف نهایی آن در اساسنامه ذکر می‌شود.

۲. انجمن‌های عضو، محلی، موازی یا حامی یک انجمن نمی‌توانند در دفتر ثبت احزاب به‌عنوان احزاب سیاسی، ثبت گردند.

۳. ثبت انجمن در دفتر ثبت احزاب به‌عنوان یک حزب سیاسی، رایگان است.

ماده (۳)

۱. تقاضانامه مربوط به ثبت یک انجمن در دفتر ثبت احزاب، باید محتوی موارد زیر باشد:

۱. خلاصه از دفتر ثبت انجمن‌ها،

۲. نسخه مصدق از اساسنامه مورد اجرا،

۳. برنامه حزب،

۴. یک فهرست از شهروندان حامی حزب، که با استفاده از کارت‌های حمایت که

منطبق بر مدل تأیید شده از سوی وزارت دادگستری هستند، تهیه و تنظیم می‌شود.

۲. کارت حمایت باید محتوی اطلاعات زیر باشد:

۱. اطلاعات و داده‌های شخصی حامی،

۲. تضمین و اطمینان خاطر حامی مبنی بر اینکه وی از حق رأی در انتخابات

پارلمانی برخوردار است،

۳. ذکر تاریخ که نمی‌تواند به بیش از یک سال قبل بازگردد،

۴. امضای شخص حامی.

ماده (۴)

۱. زمانی که یک انجمن در دفتر ثبت احزاب به‌عنوان یک حزب سیاسی ثبت شده باشد،

علامت اختصاری «r.p» به معنی کلمات «rekisteroity pvolve» یا «registerrat parti»

(حزب ثبت شده) به نام آن اضافه می‌شود.

۲. علامت‌های اختصاری یا کلماتی که به ثبت یک انجمن مربوطند، نمی‌توانند در

ارتباط با نام یک حزب سیاسی به‌کار روند.

ماده (۵)

۱. اصلاحات «مربوط به اساسنامه یا برنامه حزبی یک حزب سیاسی باید به وزارت دادگستری اعلام شود» اصلاحیه مربوط به اساسنامه، تا زمانی که در دفتر ثبت احزاب ثبت نگردد، رسمیت و اعتبار نمی‌یابد.
۲. اصلاحات مربوط به اساسنامه حزب سیاسی باید در دفتر ثبت احزاب ثبت گردند، گرچه اساسنامه حتی پس از اصلاح، از الزامات و شرایط مقرر شده توسط این قانون پیروی نمایند.

ماده (۶)

۱. حزب سیاسی که نتواند کرسی پارلمانی را در دو انتخابات پارلمانی متوالی به دست آورد، از دفتر ثبت احزاب حذف می‌شود. اگر یک حزب سیاسی به موقعیت خود به عنوان یک انجمن ثبت شده پایان دهد نیز همین کار انجام می‌شود.
۲. یک حزب همچنین می‌تواند حذف از دفتر ثبت را تقاضا نماید.

ماده (۷)

۱. تصمیم وزارت دادگستری مبنی بر ثبت یک حزب سیاسی در دفتر ثبت احزاب یا حذف آن از دفتر ثبت، باید به رغم یک فرجام‌خواهی مورد اطاعت و پیروی قرار گیرد، تا اینکه فرجام‌خواهی و استیناف مورد حل و فصل و تصمیم‌گیری قرار گیرد.

ماده (۸)

۱. مقررات قانون حسابداری (۷۳/۶۵۵) در ارتباط با تکلیف و الزام قانونی یک انجمن به نگهداری دفاتر، در مورد احزاب سیاسی نیز اعمال می‌گردد. حداقل یکی از حسابرسان حزب و معاون وی باید یک حسابرس یا یک شرکت حسابرسی تأیید شده توسط اتاق بازرگانی مرکزی یا یک اتاق بازرگانی باشند. شرکت حسابرسی باید نام حسابرس مسئول را به حزب اعلام نماید. این شخص باید توسط اتاق بازرگانی مرکزی یا یک اتاق بازرگانی مورد تأیید قرار گیرد.

۲. ظرف سه ماه از تاریخ تأیید صورتحساب مالی، حزب سیاسی باید نسخه‌های تأیید شده صورتحساب درآمد و ترانزنامه، شامل ضمیمه‌های آنها و گزارش حسابرسان حزب و انجمن‌هایی را که به‌عنوان سازمان‌های منطقه‌ای آن عمل می‌نمایند، به وزارت دادگستری ارسال کند. اگر بخشی از یارانه حزب، که طبق ماده (۹) به حزب اعطا می‌شود، به انجمن دیگری در بودجه دولتی تخصیص داده شده باشد، حزب باید علاوه بر این نسخه‌های تأیید شده صورتحساب درآمد و ترانزنامه، شامل ضمیمه‌های آنها و گزارش حسابرسان این انجمن را نیز به وزارت دادگستری ارسال کند.

۳. منافع و هزینه‌های فعالیت‌های انتخاباتی، باید به‌طور مجزا در صورتحساب درآمد که در بالا در ماده فرعی (۲) بدان اشاره شده، ارائه گردد. وزارت دادگستری می‌تواند قوانین و مقررات بیشتری را درخصوص این موضوع صادر و منتشر کند.

ماده (۹)

۱. در چارچوب بودجه دولتی، به یک حزب سیاسی که در پارلمان دارای نماینده است، می‌تواند از بودجه دولتی یارانه حزبی اعطا شود تا فعالیت‌های عمومی حزب را که در قواعد و مقررات آن مقرر می‌شود و برنامه حزب را تأمین مالی نماید. یارانه حزبی برحسب تعداد کرسی‌های پارلمانی که هر حزب در آخرین انتخابات پارلمانی کسب کرده است، به احزاب تخصیص داده می‌شود. اگر، در طول دوره میان انتخابات پارلمانی و قبل از اعلام بودجه دولتی در هر سال بودجه‌ای، حداقل نیمی از نمایندگان پارلمانی یک حزب معین، به رئیس پارلمان اعلام کرده باشند که آنها از نمایندگی حزب مورد نظر در پارلمان کنار می‌روند، تخصیص یارانه باید به‌گونه‌ای تنظیم و تعدیل گردد که با وضعیت تغییر یافته همخوانی داشته باشد (۱/۱۹۷۳).

۲. علاوه بر احزابی که در بند فرعی «۱» بدان اشاره شده است، یارانه حزبی همچنین به یک حزب سیاسی با شرایط زیر تخصیص داده می‌شود: حزب سیاسی که یک نماینده منتخب به‌عنوان یک کاندیدا از طرف یک لیست مشترک یا یک انجمن رأی‌دهندگان در آخرین انتخابات پارلمانی، آن را به رئیس پارلمان به‌عنوان حزبی که وی مایل به نمایندگی برای آن است، اعلام کرده باشد و حزب سیاسی که به فعالیت‌های سیاسی گروه رأی‌دهنده‌ای که لیست مشترک را ایجاد کرده‌اند یا انجمن رأی‌دهندگان را تشکیل داده‌اند، ادامه می‌دهد. با وجود این، این مسئله مستلزم آن است که حزب مورد نظر، در دفتر ثبت احزاب قبل از تاریخ قانونی به ثبت نرسیده باشد یعنی تاریخی که در آن وزارت دادگستری به‌منظور انتخابات فوق‌الذکر، باید به

کمیته‌های انتخاباتی مرکزی حوزه‌های انتخاباتی احزاب ثبت شده در دفتر ثبت احزاب را اعلام نماید. یارانه حزبی، به‌طور متناسب، برطبق دلایل و موجبات تخصیص اعتبار که در ماده فرعی (۱) مقرر شده، تخصیص داده می‌شود (۱۹۸۹/۱۰۰۷).

۳. حزب باید گزارشی را درخصوص استفاده از یارانه حزبی طبق مقررات و قواعد منتشر شده توسط دولت، ارائه نماید. اگر بخشی از یارانه اختصاص یافته به حزب برای تأمین بودجه فعالیت‌های یک سازمان منطقه‌ای یا انجمن دیگری که در ماده ۸ (۲) مورد اشاره قرار گرفته، به کار رفته باشد، حزب باید گزارشی را نیز در مورد این استفاده از یارانه، ارائه و تسلیم نماید (۱۹۸۹/۱۰۰۷).

ماده (۹) مکرر ۱ (۱۹۸۶/۱۰۴۸)

۱. وزارت دادگستری بر استفاده از یارانه تخصیص داده شده از بودجه دولتی نظارت می‌کند و پیروی از این قانون و سایر مقررات و قوانین منتشر شده به‌موجب این قانون را در فعالیت‌های یک حزب و انجمن‌هایی که به‌عنوان سازمان‌های منطقه‌ای آن فعالیت می‌کنند و نیز سایر انجمن‌های مورد اشاره در ماده ۸ (۲) تحت نظارت و کنترل قرار می‌دهد.

۲. وزارت دادگستری حسابداری و استفاده از بودجه‌های انجمن‌های اشاره شده در ماده فرعی (۱) را مورد بررسی قرار می‌دهد. این وزارت همچنین می‌تواند یک حسابرس تأیید شده توسط اتاق بازرگانی مرکزی را تعیین و منصوب کند تا بازرسی‌ها و بررسی‌های مربوط به حسابداری و استفاده از بودجه را انجام دهد.

۳. اداره حسابرسی کشور از این حق برخوردار است که استفاده از بودجه‌های اختصاص یافته به‌عنوان یارانه‌های دولتی به انجمن‌های مورد اشاره در ماده فرعی را مورد بررسی قرار دهد. بدین منظور، اداره حسابرسی کشور می‌تواند حسابداری یک انجمن را مورد بررسی قرار دهد تا تعیین کند که آیا بودجه‌ها برطبق قانون در جهت هدفی که یارانه برای آن منظور شده است به‌کار رفته‌اند یا خیر.

ماده (۱۰)

۱. مسئولان و مقامات دولتی و دولت یا یک سازمان یا یک هیئت تحت اداره دولت، باید با تمامی احزاب سیاسی به‌طور مساوی و یکسان و مطابق با معیارها و ضوابط یکسان برخورد کند.
۲. شرکت پخش و اجرای برنامه فنلاند می‌تواند زمانی که مقررات و مفاد [مذکور در] ماده فرعی (۱) را اجرا می‌کند ابعاد و جنبه‌های مربوط به برنامه‌سازی رادیویی، تلویزیونی را مد نظر قرار دهد (۱۹۹۳/۶۵۳).

ماده (۱۱)

۱. اگر یک حزب از عمل کردن به وظیفه یا تکلیف مقرر در این قانون، کوتاهی کند یارانه مورد اشاره در ماده (۹) می‌تواند تا زمانی که تکلیف یا وظیفه انجام شود، پرداخت نشود.

ماده (۱۲)

۱. مقررات و قوانین بیشتر در مورد اجرا و اعمال این قانون باید از طریق آیین‌نامه‌ها صادر شود.

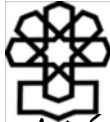
ماده (۱۳)

۱. این قانون در اول فوریه سال ۱۹۶۹ به مرحله اجرا درمی‌آید.
۲. اگر برخی از احزاب سیاسی ثبت شده در دفتر ثبت احزاب، به ترتیبی که در ماده ۲(۲) بدان اشاره شده به یکدیگر متصل باشند، این احزاب، زمانی که مقررات و مواد این قانون اعمال می‌شوند، در حکم یک حزب محسوب می‌شوند.

منبع و مأخذ

- قوانین احزاب کشورهای اتریش و فنلاند از نسخه انگلیسی آنها صورت پذیرفته است:

www.legislationline.org

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره ۵ مسلسل: ۱۲۰۳۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: قوانین احزاب فنلاند و اتریش

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست داخلی)

تهیه و تدوین: احمد رحیمی مقدم

ناظر علمی: ابوذری گوهری مقدم

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۰/۸/۱۷